HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גמ' בשלמא לא ילונו דקא מהני ליה אלא לא ילוה הימנו מאי קא מהני ליה ובשלמא לא ילוה הימנו ולא יקח הימנו דקמיתהני מיניה אלא לא ישאל הימנו מאי קא מיתהני מיניה א"ר יוסי בר' חנינא כגון שנדרו הנאה זה מזה אביי אמר אגזירה (ה)לשאול משום להשאיל וכן בכולהו גזירה: **מתני'** (ב)אמר לו השאילני פרתך אמר לו אינה פנויה אמר קונם שדי שאני חורש בה לעולם אם היה דרכו לחרוש הוא אסור וכל אדם מותרים ואם אין דרכו לחרוש הוא וכל אדם אסורין (ג) גהמודר הנאה מחבירו ואין לו מה יאכל הולך אצל החנוני ואומר איש פלוני (ד) נודר ממני הנאה ואיני יודע מה אעשה והוא נותן לו ובא ונוטל מזה היה ביתו לבנות גדרו לגדור שדהו לקצור הולך אצל הפועלים ואומר איש פלוני מודר ממני הנאה ואיני יודע מה אעשה והן עושין עמו ובאין ונוטלין שכר מזה (ו)היו מהלכין בדרך ואין לו מה יאכל (ג)נותן לאחד לשום מתנה והלה מותר בה אם אין עמהם אחר מניח על הסלע או על הגדר ואומר הרי הן מופקרים לכל מי שיחפוץ והלה נוטל ואוכל ור' יוסי אוסר: **גמ'** אמר ר' יוחנן מ"ט דר' יוסי קסבר הפקר כמתנה מה מתנה עד דאתיא מרשות נותן לרשות מקבל אף הפקר עד דאתי לרשות זוכה מתיב ר' אבא והלה נוטל ואוכל ורבי יוסי אוסר א"ר יוסי אימתי בזמן שנדרו קודם להפקירו אבל

גמ' בשלמא לא ילונו דקא מהני ליה אלא לא ילוה הימנו מאי קא מהני ליה ובשלמא לא ילוה הימנו ולא יקח הימנו דקמיתהני מיניה אלא לא ישאל הימנו מאי קא מיתהני מיניה א"ר יוסי בר' חנינא כגון שנדרו הנאה זה מזה אביי אמר אגזירה (ה)לשאול משום להשאיל וכן בכולהו גזירה: **מתני'** (ב)אמר לו השאילני פרתך אמר לו אינה פנויה אמר קונם שדי שאני חורש בה לעולם אם היה דרכו לחרוש הוא אסור וכל אדם מותרים ואם אין דרכו לחרוש הוא וכל אדם אסורין (ג) גהמודר הנאה מחבירו ואין לו מה יאכל הולך אצל החנוני ואומר איש פלוני (ד) נודר ממני הנאה ואיני יודע מה אעשה והוא נותן לו ובא ונוטל מזה היה ביתו לבנות גדרו לגדור שדהו לקצור הולך אצל הפועלים ואומר איש פלוני מודר ממני הנאה ואיני יודע מה אעשה והן עושין עמו ובאין ונוטלין שכר מזה (ו)היו מהלכין בדרך ואין לו מה יאכל (ג)נותן לאחד לשום מתנה והלה מותר בה אם אין עמהם אחר מניח על הסלע או על הגדר ואומר הרי הן מופקרים לכל מי שיחפוץ והלה נוטל ואוכל ור' יוסי אוסר: **גמ'** אמר ר' יוחנן מ"ט דר' יוסי קסבר הפקר כמתנה מה מתנה עד דאתיא מרשות נותן לרשות מקבל אף הפקר עד דאתי לרשות זוכה מתיב ר' אבא והלה נוטל ואוכל ורבי יוסי אוסר א"ר יוסי אימתי בזמן שנדרו קודם להפקירו אבל

גמ' כשלמא **לא ילונו** מדקא מהני ליה הנאה מפורסמת: **אלא לא ילוה ממנו.** המדיר מן המודר: **מאי הנאה.** קא מטי ליה למודר ממאי דלווייה למדיר: **ובשלמא לא ילוה ממנו.** מלי נמי למימר דקא מיתהני בכה"ג כגון לחופיה מעות הרעות וקא מפקח ליה היתך יפות. ולא יקח ממנו מכחמת לה דקא מתהני בזגיעת דרמי על פיפיה: **אלא לא ישאל ממנו.** מאי הנאה מטי למודר כי משאיל ליה כליו הא קא מפחית ודלמי להניח כלי ולא מעלי ליה דמתם שאלה הכי הוא: **כגון שנדרו זה מזה.** דשניהם מסורים זה בזה: **גזירה לשאול כו'.** לפי שרית ליה לשאול אתי נמי להשאיל: **מתני' אמר לו השאילני פרתך.** לאו במודר ומדיר עסקינן: **אינה פנויה.** דמלאכתו היה עושה. ונתעצל השואל בנגד המשאיל ואומר הואיל וסרבת להשאילה לי: **קונם שדי שאני חורש בה לעולם.** שלא אחרוש שדי בפרתך עולמית. ואח"כ השאילה לו רואין אם הוא פרוץ ודרכו לחרוש שדהו הוא אסור לחרוש שדהו בחותה פרה: **וכל שדה מופר.** דודאי כי נדר אדעתיה דנפשיה נדר ולא אדעתא דעלמא וכל שדה מותרים לחרוש לו שדהו בחותה פרה: **ואם אין דרכו לחרוש.** אית לו לריסין החורשין בשבילו: **הוא וכל שדה אסורים.** דודאי כי נדר אדעתא דכולי עלמא נדר: **המודר הנאה מחבירו ואין לו מה יאכל הולך.** המדיר אצל חנוני וכו' ואצל חנוני ונוטל מעותיו מן המדיר. אבל בפירוש אסור לחבירו לתת לו דמים שלוחו של מדם כמותו: **ור' יוסי אוסר.** (ג) דה"מ במניחו על הסלע או על הגדר: **גמ' א"ר יוחנן מאי טעמא דר' יוסי.** דלא חשיב ליה הפקר דקא אסר ליה ליטלו דכי מתהני מיניה ממש דמי ואסור: **מה מתנה.** לא זכי בה מקבל עד דאתית (ד) לידיה: **אף הפקר.** נמי לא נפיק מרשות מפקיר עד דאתי לידי זוכה. הילכך בהדי דקביל ליה היתך מעל הסלע כמאן דקביל ליה מידו ממש דמי ואסור: **מתיב ר' אבא.** קרייתא היא דקתני נמי מניח על הסלע והלה נוטל ואוכל (ה): **א"ר יוסי לימתי.** לימ אוסר בזמן שנדרו קודם להפקרו. דהשתא מסתברא טעמא דאסור משום דכשהדירו מכל נכסיו הדירו ולפיכך אסור בהן מדין מריעתו בנדב אלא משום שלא יהנה בחריצתו כיון שאין דרכו לחרוש הוא שלא יהנה בחריצתה: **הוקר אלא חנוני הרגיל אצלו.** רבותא קמ"ל דאע"ג דרגיל אצלו ומקיפו תדיר לא אמרי' שלימותיה קעביד וכ"ש שאם לא אמר לו אלא חנוני סתם אלא דאמר כל הזן ימינו מפסיד שרי כדאיתא בפרק המדיר [כתובות ע.]: **ונח ונוטל מזה.** אם רצה אומר ולמה לי לבקש נוטל מזה ודעתייהו דהכי לאו שלימותיה קעביד אלא סתם אלא בחומר כל השומע קולי יזון כדאיתא בהמדיר (כתובות דף ע.) אבל ליכא למימר דכי קתני ונח ונוטל מזה מדינא קאמר דכי מחייב לשלומי אלמא שלימותיה קעביד ומהכי ליה ואסור: **היה ניחו לנגוח.** לא זו אף זו קתני ברישא דאשמעינן דלעורך מזונות שרי ופיפא קמ"ל דאפילו לעורך בזין ניחו התירו: **נותן לאחר אסור מתנה.** דלמא כי לא מתהני מיניה אלא ממקבל מתנה: **והוא נוטל ואוכל.** דלאו מדידיה מתהני אלא מהפקרא: **ור' יוסי אוסר.** בגמ' מפרש טעמא: **גמ' מה מתנה עד דאתי מרשות נותן לרשות מקבל.** שאם אמר הריני נותן מתנה זו לפלוני יכול לחזור בו עד שיגיע לידו של מקבל: **אף הפקר עד דאתי לרשו' ווכה.** שאינו [יוצא] מרשות בעלי עד שיזכה בו אחר ואי בעי למיהדר מצי הדר הלכך כי זכי בה מודר ממדיר קא מתהני: **שנדרו קודם להפקרו.** שאסרו ואח"כ הפקירו: (ו) **מה לי הפקרו קודם לנדרו.** דהא כל זמן שלא זכה בו המפקיר הוי ודינא הוא לילחול נדריה עליה ואמאי קתני ר"ז מותר: כל

ו לו אם כן היה לאסור התנוני ליתן לו בשלימות המדיר: היה ביתו לבנות וגדרו לגדור. לא זו אף זו קתני: נותן לאחר לשום מתנה בו'. ודוקא נתן לו מה יאכל התירו זה: ור' יוסי אוסר. בגמרא מפרש טעמא: גמ' מה מתנה עד דאתי מרשות נותן לרשות מקבל. כלומר נתנה לו ולא זכה בה עדיין ויכול לחזור בו אף הפקר עד דאתי לידו ולא זכה הוא ודידיה הוא דכתיב ביה ואכל ושבע וברך את ה' אלהיך וכו' ורבי יוסי אוסר. מפרש בגמ' מאי טעמא דרבי יוסי דקסבר הפקר כמתנה מה מתנה יכול לחזור עד דאתי לרשות מקבל ולא הוי כלום עד דאתי לידו אף הפקר עד דאתי לרשות וזכה דקודם לכן לא כלום הוא ודידיה הוא ולכך אסור לזכות בה המודר בדבר שהוא מדיר שלא יהנה בו. ואם תאמר אבל הוא מדיר ליה ואסור לו ליהנות בו אפילו הכי כיון שהוא מדיר ליה ואסור לו ליהנות בו אין לו בו כלום ואין לו אלא כמו שנתן לו הפקר וא